

Straining Gnats and Swallowing Camels

Parasha: Shemini - שמיני: "Eighth"
Torah : Leviticus 9:1-11:47
Haftarah : 2 Samuel 6:1-7:17
Gospel : Mark 9:1-13

Thought for the Week:

The one who eats is not to regard with contempt the one who does not eat, and the one who does not eat is not to judge the one who eats, for God has accepted him. Who are you to judge the servant of another? To his own master he stands or falls; and he will stand, for the Lord is able to make him stand. (Romans 14:3-4). Yeshua never repealed the biblical dietary laws. The oft-cited passage in Mark 7:19, which says, "Thus He declared all foods clean," is a mishandling of the Greek.

Commentary:

Nevertheless, you are not to eat of these, among those which chew the cud, or among those which divide the hoof: the camel, for though it chews cud, it does not divide the hoof, it is unclean to you. (Leviticus 11:4)

Though the Master kept the biblical dietary laws, He seems to have avoided the type of minutia arguments that so typically divide people and communities. In Orthodox Judaism today, the kosher-keeping world is divided into a dizzying myriad of differing standards and stringencies that segregate communities into factions of who may eat with whom. The situation was similar in the days of the Master. Certain sects of the Pharisees opted not to eat with common people lest the food be "un-tithed." These same Pharisees were surprised to see Yeshua eat with what they called "tax collectors and sinners." This does not mean that Yeshua was eating unclean food. He was simply not concerned with the hyper-litigious stringencies of the Pharisees.

When He sent out His disciples to the cities of the Galilee, He told them, "Whatever city you enter and they receive you, eat what is set before you." (Luke 10:8) It goes without saying that the Jews of Galilee were eating according to the biblical dietary laws. By telling them to eat whatever was set before them, the Master was telling His disciples not to be concerned with the additional questions of whether or not the food was properly tithed.

In Matthew 23:24, Yeshua criticized the Pharisees for straining out gnats while swallowing camels. Not that straining out gnats is a bad thing. Both gnats and camels are equally unclean.

Muggen Ziften en Kamelen Inslikken

Sidra: Shemini - שמיני: "Achtste"
Thora: Leviticus 9:1-11:47
Haftara: 2 Samuël 6:1-7:17
Evangelie: Mark 9:1-13

Gedachte voor de Week:

Wie *wel alles* eet, moet hem niet minachten die niet *alles* eet. En wie niet *alles* eet, moet hem niet veroordelen die *alles* eet. God immers heeft hem aanvaard. Wie bent u, dat u de huisslaaf van een ander oordeelt? Of hij staat of valt, *gaat alleen* zijn eigen heer *aan*. Hij zal echter staande gehouden worden, want God is bij machte hem staande te houden. (HSV, Rom.14:3-4). Yeshua heeft nooit de Bijbelse spijswetten ingetrokken. De vaak genoemde passage in Marcus 7:19, waar staat: "Zo verklaarde Hij alle voedsel rein," is een fout gebruik van het Grieks.

Commentaar:

Maar deze *dieren* mag u niet eten, van die die *alleen* herkauwen of *alleen* gespleten hoeven hebben: de kameel, want die herkaut *wel*, maar heeft geen gespleten hoeven; die is voor u onrein; (HSV, Lev.11:4) Hoewel de Meester de Bijbelse spijswetten naleefde, lijkt Hij de aard van de bijzondere argumenten te hebben vermeden die mensen en gemeenschappen zo kenmerkend verdelen. In het orthodoxe jodendom van vandaag, is de kosher-levende wereld verdeeld over een duizelingwekkende veelheid van verschillende normen en waarden die de gemeenschappen in fracties doen uiteenvallen van wie met wie mogen eten. Die situatie was vergelijkbaar in de dagen van de Meester. Bepaalde sekten van de Farizeeën verkozen niet met de gewone mensen te eten uit vrees dat het voedsel "on-vertiend" zou worden. Diezelfde Farizeeën waren verbaasd om Yeshua met wat zij "tollenaars en zondaars" noemden te zien eten. Dit betekent niet dat Yeshua onrein voedsel at. Hij was gewoon niet bezig met de hyper-betwistbare gestrengheid van de Farizeeën.

Toen Hij Zijn discipelen naar de steden van Galilea zond, zei Hij tegen hen: "Wat voor stad u ingaat en zij u ontvangen, eet wat u wordt voorgezet." (Lucas 10:8) Het spreekt voor zich dat de joden van Galilea volgens de Bijbelse spijswetten aten. Door hen op te dragen te eten wat er hen werd voorgezet, zei de Meester tegen Zijn discipelen van niet bekommerd te zijn over de extra vragen of het eten al dan niet goed vertiend was.

In Mattheüs 23:24, bekritiseerde Yeshua de Farizeeën voor het ziften van muggen terwijl ze kamelen doorslikken. Niet dat muggen ziften een slechte zaak is. Zowel muggen als kamelen zijn onrein.

The Master was not advocating eating gnats. His point was that it is possible to become so concerned with the minutia of the Torah that the weightier matters are set aside.

Of course, the Pharisees were not actually eating camels. Yeshua used their dietary concerns as a metaphor for a larger problem. By fixating on the minutia of Torah law, the Pharisees were often guilty of neglecting the weightier commandments: "justice and mercy and faithfulness" (Matthew 23:23). He goes on to tell them that they should have been attentive to the minutia, but not at the expense of the weightier matters.

As we endeavor to keep the biblical dietary laws, we need to be careful not to allow the small scruples of our particular standards to isolate us from one another. As we attend to the small matters of Torah, we must also keep in mind the weightier matters. We do not want to be guilty of swallowing camels while straining gnats.

De Meester was niet aan het pleiten voor het eten van muggen. Zijn punt was dat het mogelijk is om zo bezig te zijn met de onbenulligheden van de Thora, dat de gewichtigste dingen aan de kant worden gezet.

Uiteraard aten de Farizeeën niet echt kamelen. Yeshua gebruikt hun voeding bezorgdheid als een metafoor voor een groter probleem. Door zich te fixeren op de onbenulligheden van de Torawet, waren de Farizeeën vaak schuldig aan het verwaarlozen van de gewichtigste geboden: "rechtvaardigheid en barmhartigheid en trouw" (Mat. 23:23). Hij gaat verder met te zeggen dat ze aandacht hadden moeten hebben voor de onbenulligheden, maar niet ten koste van de gewichtiger dingen.

Als we proberen om de Bijbelse spijswetten na te leven, moeten we oppassen dat we niet de kleine scrupules van onze specifieke normen toestaan om ons van elkaar te isoleren. Als we aandacht geven aan de kleine zaken van de Tora, moeten we ook met de gewichtigste rekening houden. We willen niet schuldig zijn aan het inslikken van kamelen, terwijl we muggen gaan ziften.

© 2011 First Fruits of Zion, Inc. | All Rights Reserved

Printed from: http://ffoz.org/resources/edrash/shemini/straining_gnats_and_swallowing.php